

občevanju učiteljsva, posebno organizira negre, kot to m. ni ločita.

Sem mnenja, da spadajo društvene zadeve le pred društveno zborovanjem, vendar sem prisiljen odgovoriti tudi tozadevno, ker se mi javno očita nekaj, česar nisem zagrešil.

Nisem, da sem v odboru odklonil predlog, da bi zastopal tov. Pahor kot delegat društvo. Menim pa, da s tem, tudi kot povsem objektivni predsednik, staviti svoje pripombe k stavljenim predlogom. Lista, ki je bila sestavljena na odborovi seji, le za slučje, ne bi članstvo stavilo tozadevni predlogov, je bila v odboru soglasno sprejeta. — Ko me je pa tov. Pahor pozval na pogovor, zakaj mi prišel on na listo delegatov in me je tudi nek član odbora opozoril, da se tov. Pahor pritožuje, ker ga ni odbor stavil na listo za delegata, sem izjavil, da mi je žal, da je odbor sploh razpravljal o volitvah delegatov in zato naj članstvo sam odloči in se odborova lista na zborovanju sploh ne bo predlagala. Nisem svetloval nekemu tovarišu naj on sestavi listo delegatov in namestnikov. Ker je pa bila lista za zborovanje res pripravljena, nisem za to odgovoren jaz, kot predsednik, marveč dotični, ki je listo sestavil.

Insinuacije tov. Pahorja glede vplivanja s predsedstva na sklepe članstva, pa s kategorično zavrnili že člani društvenega odbora na zadnjem zborovanju.

Volitve so se vršile po listih in če je dobil tov. Pahor le 19 glasov proti 70, odnosno 68, 67, 64 in 62, ni za to odgovoren predsednik, marveč članstvo, ki je samo odločalo, in se bo tov. Pahorju prav lepo zahvalilo za trditev, da sklepa pod vplivom predsedstva, ker s tem mu tov. Pahor odreka možnost lastne razsodnosti.

Članstvo je bilo z njegovim »primernim odgovorom« na zborovanju zadostno informirano in če mu kljub temu ni izreklo zaupanja s tem, da ga ni izvolilo za delegata, naj išče vzrokov drugje in ne v obdolžitvi predsednika.

Kako bi pa on zastopal društveno mnenje na skupščini, je pokazal s svojo kritiko, ki se v ničemer ne strinja z društvenim stališčem.

Konstatirati moram še to, da v mojem poročilu ni tendencioznih in žaljivih navedb, pač pa jih je mnogo v »Post festum« tov. Pahorja.

V. Mlekuž.

IZJAVA.

Opozorjen po tov. Mlekužu, da pogrša tov. Pahor v poročilu o zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva z dne 6. junija t. l. pripombe glede njegove kritike o sestavljanju volilne liste delegatov za pokrajinsko in državno skupščino, poudarjam, da sem poročilo sestavil jaz, in sicer v smislu okrožnice poverjenišva šte. 287 od 10. sept. 1927, ki je bila sestavljena na podlagi referata tov. Pahorja. Natisnjeno je bilo neizpremenjeno. Potek debate je razviden iz zapisnika.

Josip Mihelič, t. č. tajnik.

POJASNILO POVERJENISTVA.

Na »Post festum« tov. Pahorja podajamo s strani poverjenišva sledeče ugotovitve: Namigavanje na »teroristična — tudi politična — sredstva« mora poverjenišvo odklanjati kot povsem neopravičeno, ker se jih poverjenišvo ne poslužuje, zato jih vrača na naslov pisca samega.

Glede resnosti kritikov ugotavljamo, da so isti faktično iznašali zadeve, ki niso izšle iz njih, kar je razvidno že iz tega, ker jih niso znali podpreti in zagovarjati, ko je bilo to potrebno. Vse prej kot resno se mora smatrati, če delegat-kritik prvi dan protestira proti temu, da bi se soglasni predlogi odsekov odobrili od delegacije po prečitaniu brez debate, drugi dan pa sam predlaga, naj bi se taki predlogi odobrili celo brez prečitavanja. Niti ni posebno resen nastop kritika, ako ga mora društveni predsednik desavurrati kot delegata-kritika lastnega društva, da isti nastopa samovoljno, v neskladu z društvenim mnenjem in pooblastilom. Tako je bilo pri večini opozicionalnih kritikov, da si niso bili edini niti z ostalimi delegati svojega društva — ki so obsojali njih ponesrečene nastope — še manj pa, da bi bilo njih mišljenje izraz društvenega mnenja. Kako bodo društva odobrila njih nastope, je zadeva prihodnjih zborovanj.

Na zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva, ki ga omenja tov. Pahor, je bil strokovni tajnik navzoč kot član tega društva in ne kot funkcionar poverjenišva. Zato je povsem neopravičena zahteva tov. Pahorja, naj bi nastopal isti na društvenem zborovanju kot nekak policist nad društvom in se vmešaval ex offio v interno zadevo društva. Tov. Pahor naj bi se obrnil na predsedujočo podpredsednico društva, če se je čutil prikrajšanega, kar pa ni storil. (Društveno poročilo o tem zborovanju je bilo objavljeno popolnoma neizpremenjeno, kakor ga je prejelo poverjenišvo, odnosno uredništvo stanovskega glasila.) Torej se tudi v tem oziru tov. Pahor obrača na napačno adresu.

Odločno zavračamo, da bi tov. Pahor iz kakega namena ne dobil besede prvi dan na delegaciji, če je prošil zanjo. Delegacija je priča, da se s strani predsedstva ni nikomur kršila beseda. V vseh slučajih, ki so bili prijavljeni predsedstvu — kar pa pri slučajju, ki ga navaja tov. Pahor, ni bilo — je glede besede končno odločala vedno delegacija.

Ugotavljamo, da pri rokopolu tov. Pahorja s celjske skupščine, ki ga omenja, s strani poverjenišva ni obstojal noben namen in je vsa »afera«, ki jo dela iz tega tov. Pahor, popolnoma umetna, ker je poverjenišvo

napram Učiteljski tiskarni izvedlo vse sklepe delegacije. Zapisnikarji niso niti vprašali ter niso dobili nikakih navodil s strani poverjenišva glede vnašanja njegovega govora v zapisnik, enako tudi ne overovalji zapisnika. »Skrivnostno« namigavanje na rokopol je spričo gornjih dejstev popolnoma umetno in tudi brezpredmetno, ker ni bilo kakršnegakoli namena in ne vzroka proti rokopolu niti proti osebi tov. Pahorja s strani poverjenišva. Dvomimo, da bi delegacija izpremenila svoje stališče, četudi bi se na dolgo in široko pred njo razpravljala ta umetno dvignjena »afera« z rokopolom.

Ponavljanja in namigavanja glede kritike »v organizaciji«, ki gospodari s stotisoči učiteljskega denarja, ki jih je tov. Pahor iznesel že na zadnjem zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva, ponovno na delegaciji ter jih sedaj iznaša že tretjič, so skrajno nizka, ker hote ali ne hote vzbujajo med članstvom sum, kakor bi zopet nekaj ne bilo v redu ali bi poverjenišvo ne bilo vredno povsem zaupanja v tem oziru. Take insinuacije in ponavljanja dogodkov iz prejšnjih časov moramo smatrati kot prosto demagogijo. Izjavljamo z vsem poudarkom, da so blagajniške knjige poverjenišva vedno odprte revizorjem in tudi od društev pooblaščenim članom potom revizorjev, ki so s predsedstvom organizacije soodgovorni članstvu. Ob tej priliki tudi poudarjamo, da se je ravno po prizadevanju starih članov ož. sosveta razčistilo vprašanje revizije starega poslovanja in je po njihovem prizadevanju prišlo do razkritja in sanacije tega vprašanja. Kdor ima kaj govoriti v tem oziru, naj govori jasno in odkrito, ker smatramo vsako namigavanje v tem pogledu po vseh korakih, ki jih je storilo poverjenišvo, za skrajno nizkotno.

Gotovo se bo delegacija začudeno vprašala, s čim je zaslužila očitek, da ni častno postopala s tov. Pahorjem in je tudi njena stvar, ako smatra za častno, da se izroča kritika o delu poverjenišva drugim. To vse ne glede na to, da kritika ni bila dovolj podprta z dokazi ter je bila povsem enostrana, ker je skratka negirala vsako pozitivno delo poverjenišva ter ni našel kritik od mala niti ene dobre poteze na vsem delu poverjenišva. Če ni taka kritika tendenciozna in žaljiva za vse one, ki so pošteno delali, potem je najmilejšje, kar moremo reči — ne objektivna.

Andrej Skulj l. r. Josip Kobal l. r. Ivan Dimnik l. r. Rado Grum l. r.

IZJAVA.

Z ozirom na kritiko proračuna, predvsem glede tiska »Popotnika«, iznešeno po tov. Šmajdku na pokrajinski skupščini v Ljubljani in vsled tega z ozirom na nastale notice v nekaterih dnevnikih, izjavlja podpisano poverjenišvo, da so posamezne postavke o tisku stanovskih listov v proračunu popolnoma pravilne in se ujemajo s pogodbo, ki veže poverjenišvo in Učiteljsko tiskarno. O tem se je prepričal naknadno tov. Šmajdek v navzočnosti zastopnika Učiteljske tiskarne in glavnega blagajnika UJU.

Ljubljana; 9. avgusta 1929.

Poverjenišvo UJU:

Andrej Skulj, poverjenik.

Rado Grum, blagajnik, Josip Kobal, tajnik.

Ure, zlatnine in srebrnine na obroke

brez zvišanja cen pri urarju in juvelirju
M. JLGREJEV SIN, Maribor
Gospodsk. ulica 15.

Pletene spomladanske kostume, lumberje, jumperje, telovnike, nogavice i. t. d. izdeluje najceneje tvrdka
FR. M. ROZMAN, Ljubljana, Židovska ulica 7.
Naročila v najkrajšem času. Vedno najnovejši vzorci.

Pevski zbor UJU učiteljsva.

PEVSKI TEČAJ.

(12.—20. julija 1929.)

Slep je, kdor se s petjem ukvarja. Kranč moj mu osle kaže. Pevcu vedno sreča laže — on živi, umrje brez d'narja.

Brez hrupa se je priredil počitniški pevski tečaj (od 12. do 20. julija), tako brez hrupa, da nekateri še zanj niso vedeli, vsaj ne za njegov začetek. Zato je bila udeležba prvi dan komaj 30 članov, kar je povzročilo novo mobilizacijsko povljo, izvršeno z vso naglico.

To povelje je hitro zaleglo; udeležba je bila že v ponedeljek polnoštevilna. Statistika pravi:

15. julija zjutraj sopran 11, alt 16, tenor 10, bas 15 = 52, popoldne sopran 12, alt 15, tenor 10, bas 15 = 52.

16. julija zjutraj sopran 13, alt 15, tenor 9, bas 17 = 54, popoldne sopran 9, alt 14, tenor 9, bas 14 = 46.

17. julija zjutraj sopran 11, alt 18, tenor 8, bas 15 = 52. (popoldne odpadla vaja radi koncerta za radio).

18. julija zjutraj sopran 11, alt 15, tenor 6, bas 19 = 51, popoldne sopran 9, alt 12, tenor 11, bas 13 = 45.

19. julija zjutraj sopran 14, alt 11, tenor 10, bas 17 = 52. (popoldne odmor).

20. julija (gener.) sopran 12, alt 15, tenor 9, bas 17 = 54.
Poprečno je bilo tekom tedna navzočih pri vajah po 51 članov, kar dokazuje lepo

disciplino, saj je največja udeležba 54. Ta številka se je dosegla tudi pri generalni skušnjaji, torej obenem pri nastopu. Prešernovi verzji ne držijo popolnoma, zbor je zanesljiv, četudi sta se pritoževala nad njim tako predsednik kot njegov namestnik.

Tudi studij zboru je bil uspešen. Naštudirati se je nov program, in sicer narodne pesmi s Tolminksega, črnomaljsko in poljansko kolo (Adamič), turpoljske in bosanske (Dugan), obenem na zagorske oziroma srbske motive, prirejene skladbe Grgoševića in Mokranjca. Zbor je s tem tečajem skušal zadovoljiti vse, ki so želeli preproste, razumljive glasbe poleg težke moderne, kakor se je gojila v zboru doslej.

Naštudirani spored je pomenjal vzlic svoji sorazmerni lahkoti mnogo zatajevanja, toliko celo, da so poedini pevci demonstrativno vstajali pri vajah. Dirigent sam se je čudil, ker mu včasih šest ur petja na dan absolutno ni bilo dovolj in je skušal z dobrim vzgledom prepričati o tem vsaj največstejšje. Če bi se mu posrečilo prepričati vse, bi bil končni koncert še vsi drugače izpadel, kakor je.

Naj omenim, da je pri delu dirigenta izdatno pomagal tekom tečaja — kakor sicer običajno — tovariš Jovan, za kar mu gre hvala.

Čisto tiho je šla tekom tečaja mala kritizica mimo zboru, tako tiho, da je sploh ni zazpal. Izgubil je — glavo. Predsednik je v težkem času sprejel vodstvo zboru in storil vse, da se je čim bolj konsolidiral. Z nastopom v Mariboru Ptaju in Trbovljah so pevci pokazali svojo voljo, naj zbor živi in napreduje. Delo za konsolidacijo ni bilo lahko, a se je prebrčilo, ladja je z razburkanih valov spet prispela v varen pristan. Ko je predsednik dosegel svoj namen, je z ozirom na svojo bolehnost odložil čast, združeno z odgovornostjo. Obdržal pa si je radevolje vse delo, ki ga je v zboru vedno dovolj. Tako se bo moralo članstvo spet ozreti okrog, da dobi novega kapitana.

Pevski tečaj se je zaključil 20. julija s koncertom na čast delegatov pokrajinske skupščine v Ljubljani. Dvorana »Delavske zbornice« je bila polna občinstva, večinoma učiteljsva. Nastop zboru je bil dober, dasi se je posebno spočetka jasno pokazala utrujenost glasov. Zvest Prešernovemu mottu, ni hotel zbor od gostov ničesar razen prijazne potipčljivosti pri izvajanju koncerta v tropičnem ozračju. Tako »con fuoco« mena da še ni nastopil, odkar živi — dvajseti julij je bil prav dobesedno vroč. Pa je šlo srečno. Zbor je vaje vročini mrazu, gladi, prav zгодaj se je privajal posebno še finančnim stiskam tako, da je dan s utrjen proti vsemu. Kdor pa je skromen, lahko živi. Letos se je celo izkopal iz dolgov, četudi ne bo se tako hitro kupčičil kapitalov, ki si jih najbolj optimistično obeta, kadar ga najbolj tlači nedostojanje kredita. Slep je pač, kdor se s petjem ukvarja!

Zbor je tako trden kot morda še ni bil nikdar prej. Mali dinar, ki ga mesečno plačuje učiteljsvo zanj, je dobro naložen v prospeh naše glasbene umetnosti in v čast kulturnemu stremljenju našega stanu. Neutručno zborovo delo je povzročilo za pomoč in zaupanje, ki mu ga daje organizirano učiteljsvo. Prav letos se je zbor spet pomnožil z novimi silami, ki bodo — upamo — prav tako zveste, kakor so uporabne. Posebno smo veselili mladih tovarišev in tovarišev, ki so poživili naše pevске vrste. Da bi vztrajali na svojih mestih in pridobili še novih moči za širje in samozavestnejše delo! P.

ČLANOM PEVSKEGA ZBORU!

Spored tečaja, oziroma nastopa v Zagrebu o priliki državne učiteljske skupščine je sledeči:

v sredo 14. avgusta pevška vaja od 9. do 12. ure, — popoldne od 4. do 6. ure;

v četrtek 15. avgusta pevška vaja od 8. do 11. ure;

v petek 16. avgusta pevška vaja od 9. do 12. ure; tečaj se vrši v Ljubljani v prostorih Glasbene Matice.

V petek 16. avgusta ob 17. uri 50 min. odhod v Zagreb.

V soboto 17. avgusta ob 20 uri 30 min. koncert v Zagrebu v dvorani Zagrebskega Zbora. (Koncert se bo najbrže prenašal potom zagrebskega radija, zato odpade poseben nastop, oziroma predvajanje za gramofonske plošče).

Prenočišče v Zagrebu za pevke in pevce je določeno v gluhonemnici, Ilica šte. 63. (Morda bo potrebno, da vzame vsak s seboj brisačo).

Hrana v Zagrebu bo skupna (zajtrék, obed in večerja) tudi na Ilici šte. 100 — v bližini gluhonemnice: Gostilnica kod starog broja 100. Za prehrano dobi vsak listke (v vlaku od tov. Zupančiča).

V Zagrebu je generalna skušnja v koncertni dvorani, in sicer v soboto ob 9. uri.

Odhod iz Zagreba v nedeljo 18. avgusta v dogovorjenem času.

Program zagrebskega koncerta.

1. Uvodna beseda. (Prof. E. Adamič).
2. Dugan ml.: Dvije narodne iz Bosne.
3. Dugan ml.: Jurjevske pjesme.
4. Papandopolu: Svatovske.
5. Adamič: a) Ljubezen brez upa. b) Štoji gora. c) Kaj pa delajo ptički.
6. Slavenski: Romarska.
7. Lajovic: Zabo.
8. Adamič: Kata. (Odmor.)
9. Grgošević: »Okolo žujačkog venca«.
10. Mokranjac: Kozar. Dirigent zboru: Srečko Kumar).

Učit. gospodarska poslovalnica.

—ug Učit. gosp. poslovalnica ne posreduje samo pri naročilih pisarniških in šol. potrebnih za šole, ampak tudi pri vseh naročilih papirne in knjižne stroke onim korporacijam, pri katerih sodeluje njeno članstvo. Samoobsebi je umevno, da se članstvo obrača tudi pri vseh drugih osebnih naročilih iz omenjenih strok le na UGP! Naročilnice je dobiti na vsaki šoli pri upraviteljstvu.

—ug Naročilnice Učit. gosp. poslovalnice smo razposlali na vse osnovne in mešč. šole v Sloveniji. Ako jih katera šola ni prejela pomotoma, naj urgira z dopisnico na naslov: Učit. gospodarska poslovalnica v Mariboru.

Občni zbor Učit. samopomoči.

Učit. Samopomoč je imela dne 21. julija 1929 ob 1/8. uri (oziroma 8. uri) svoj redni občni zbor v dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Občnoga zboru se je udeležilo veliko število članov iz vseh delov Slovenije.

Predsednik tov. Iv. Kocijančič je pozdravil navzoče zborovalce, omenil, da praznuje U. S. letoš 30letnico svojega podpornega dela, pozdravil zaslužne člane društvene ustanoviteljke in funkcionarje in se spomnil vseh živih in mrtvih članov U. S. Po ugotovitvi sklepčnosti in zborovalnem dovoljenju policijskega ravnateljstva v Ljubljani je otvoril redni občni zbor.

Načelnikovo poročilo tov. Kocijančiča je priobčil »Učit. Tovariš« v 1. številki od 10. julija 1929. To številko »Učit. Tovariša« je razposlala društvena uprava v približno 600 izvodih čim članom, za katere se je mislilo, da niso naročniki »Učit. Tovariša«. Poročilo se na željo zborovalcev na občem zboru ni prečitalo. Tov. Kocijančič je poročilo dodal še nekaj podatkov za zadnje mesece 1. 1929. Na predlog tov. Ant. Hrena iz Studencev je bilo poročilo z dodatkom sprejeto z odobravanjem brez debate.

Poročilo o računskem zaključku za zadnjo dobo je podal podpredsednik prof. A. Sič. Predlagal je društvenemu upravitelju absolutorij. Zborovalci so predlog soglasno sprejeli.

Volitev načelnika in odbornikov se je vršila z listki, namestnikov odbornikov in računskih pregledovalcev pa z vzklikom. Za načelnika je bil z vsemi oddanimi listki izvoljen dosedanji načelnik tov. Iv. Kocijančič za odbornike pa z veliko večino naslednji tovariši: A. Sič, J. Režek, E. Gangl in Iv. Dimnik. Z vzklikom so bili izvoljeni kot namestniki tovariši: J. Kobal, R. Dostal, V. Gregorič, za računске pregledovalce pa tovariši Fr. Pristovšek, V. Sadar in Al. Kecelj. Izvolitev so vsi navzoči sprejeli.

Daljša debata se je razvila glede izjemnega sprejema v U. S. onih priglasičencev, ki so nad 45 let stari. Večina je bila za to, da se nikogar od teh priglasičencev ne sprejme v društvo, ker bi se sicer morala kršiti društvena pravila. V l. 1924. je občni zbor sprejmenil pravila za eno leto (sprejem v poljubni starosti), občni zbor v l. 1926. pa za eno leto nazaj podaljšal spremenjena pravila. Zato je bilo takrat mogoče sprejemati priglasičence nad 45 let stare. Od leta 1926. ima društvo v § 7. b) predpisano starost do 45 let, zato mora odklanjati vsak sprejem nad predpisano dobo dokler kak občni zbor ne spremeni tega paragrafa.

O predlogih A. Hrena, celjskega učiteljskega društva, članov A. Siča in L. Perka se je večina zborovalcev po daljši debati zedinila za predlog in sklep, da se o predlogih, ki zahtevajo spremembo pravil, ne razpravlja in ne glasuje, ker sprememba pravil ni na dnevnem redu.

Ker je bil s tem dnevni red izčrpan in se ni nihče oglasil k besedi, se je tovariš predsednik zahvalil za lepo udeležbo, živahne debate in ob 1/10. uri zaključil redni občni zbor. I. K.

Listnica uredništva.

Albert Žerjav: Publikacije Mladinske Matice, je stavljeno, a pride zaradi prostora v prih. številko.

Blago za divane in otomane v veliki izbiri

priloroča

A. & E. Skaberné Ljubljana